

Der er tale om en præcisering af, hvad der hele tiden har været gældende. Rådet kan efter høring af Europa-Parlamentet vedtage nye egne indtægter. Det skete bl.a. ved indførelsen af den nuværende BNI-indtægt i 1988, som i dag er den største indtægtspost på EU-budgettet.

Tekstændringen skaber ikke nye kompetencer, og vedtagelse af eventuelle forslag om nye kategorier af egne indtægter kræver fortsat enstemmighed og ratifikation i hvert medlemsland.

Spørgsmål nr. 146:

Er udenrigsministeren enig i, at Lissabontraktatens TEUF art. 20, stk. 2, der markant udvider unionsborgerskabet, vil føre til endnu flere domstolsskabte rettigheder for EU-borgere i andre medlemslande end deres egne, idet der henvises til den lange række af domme, som siden unionsborgerskabets indførelse i 1993 er blevet afsagt med vidtrækkende socialpolitiske konsekvenser til følge?

Svar:

Lissabon-traktaten indebærer ikke nogen udvidelse af unionsborgerskabet. TEUF artikel 20, stk. 2, bekræfter, at unionsborgerne har en række individuelle rettigheder i medfør af traktaterne og opregner fire af disse. Det gælder fri bevægelighed og opholdsret på medlemslandenes område, valgret og valgbarhed til Europa-Parlamentet og ved kommunale valg i det medlemsland, hvor den pågældende har bopæl, beskyttelse i tredje-lande hos ethvert medlemslands diplomatiske og konsulære myndigheder på samme vilkår som statsborgere fra dette medlemsland, ret til at henvende sig på et af Lissabon-traktatens 21 sprog til Europa-Parlamentet og EU's institutioner, herunder Den Europæiske Ombudsmand og rådgivende organer.

Der er tale om individuelle rettigheder, som er videreført fra EF-traktatens artikel 18 og 19. Som i den nuværende traktat fremgår det, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette. Der henvises til TEU art. 9 og TEUF artikel 20, stk. 1. Det fremgår af EU-domstolens praksis, at en unionsborger har ret til ophold i en anden medlemsstat direkte i medfør af EF-traktatens art. 18, stk. 1. Retten til ophold er dog underlagt de begrænsninger og betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførselsbestemmelserne dertil, som blandt andet fastslår, at retten

til ophold især er betinget af, at de pågældende personer kan forsørge sig selv, jf. herved direktiv nr. 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. EU-domstolen har fastslået, at de pågældende begrænsninger skal anvendes under overholdelse af fællesskabsrettens almindelige principper herunder navnlig proportionalitetsprincippet. Det fremgår endvidere af EU-domstolens praksis, at en unionsborger, der har lovligt ophold i en anden medlemsstat i medfør af unionsborgerskabet, i alle situationer, der henhører under fællesskabsrettens materielle anvendelsesområde, har ret til ligebehandling med værtslandets egne borgere.

Spørgsmål nr. 147:

Hvilke ændringer forventer udenrigsministeren i forhold til EF-Domstolens hidtil ekstremt aktivistiske fortolkning af reglerne om det indre marked som en følge af den nye formulering i Lissabontraktatens TEU art. 3, stk. 3, der understreger, at det indre marked nu kun skal basere sig på en »afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet« og samtidig understreger sociale fremskridt?

Svar:

Regeringen har ingen forventning om, at Lissabon-traktaten, herunder formuleringen i TEUF artikel 3, stk. 2, i sig selv vil medføre en ændring EU-domstolens fortolkningsstil.

Spørgsmål nr. 148:

Finder udenrigsministeren, at Revisionsrettens nye placering i Lissabon-traktatens TEUF art. 285-287 samt art. 317-325 vil gøre Revisionsretten bedre i stand til at bekæmpe den omfattende svindel med og de mange uregelmæssigheder med EU's midler?

Svar:

Revisionsrettens ændrede placering i Lissabon-traktaten i forhold til TEF ændrer ikke på Revisionsrettens beføjelser, og de ændringer, der er i det nye traktatgrundlag i forhold til de nuværende bestemmelser i TEF, er alene mindre redaktionelle og sproglige ændringer.

Imidlertid kan fremhæves, at der med Lissabon-traktaten indsættes et kapitel 6 om bekæmpelse af svig, hvor det i TEUF art. 325 præciseres, at EU's og medlemslandenes aktiviteter ikke